

Վ Մ Յ Ա Կ Յ Ո Ւ Թ Ի Ն Ն

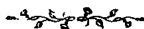
Քամալի յիշատակին

Վիշերդ այնպէ՛ս խորունկ կը զգամ ես այս գիշեր,
Եւ իմ գիմներս անոր դիմաց այնպէս անհար...
Ցաւիդ դիմաց հոգիս անա ծունկի իջեր,
Կը հեծեծէ բեզի համար:

Որք ես մեծցեր, ըսին ինծի, գիտեմ, կը զգամ...
Ու հիմա ալ որքեալորի պիտի մընաւ.
Արհամարհէ կեանքն ու աշխարհ ու ամէն բան
Քոյր իմ, որպէսզի դիմանաւ:

Կ'ուզեմ սակայն չըկորսընցնես դուն իմ կորուզ,
Յիշատակն իր քեզի ըլլայ թող քաջալեր.
Իր զաւակին ալ սեւեռէ սէրդ ու գորովդ
Եւ նորոգէ հոգւոյդ աւերն:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆԿ

ԼՈՅՍԵՐԸ

Թող վառուին լոյսերը մեր բոլոր,
Թող լոյսով ողորդուի ամէն ուր՝
Ե՛ւ նամբայ ն՛ւ պուրակ ն՛ւ փողոց,
Թող վառուին լոյսերը մեր բոլոր:

Չենք մոռցած տարիներն անաւոր,
Դիշերները դաժան ու մթին,
Երբ լոյսի էր կարօտ մեր հոգին,
Թող վառուին լոյսերը մեր բոլոր:

Թող վառուին, թող վառուին ամէն օր,
Թող ծփան ձիթաղին ամէնքին,
Եւ խլուած կեանքի պէս թանկագին,
Թող վառուին լոյսերը մեր բոլոր:

ՎԱՀԱՆ ԳՐԻԴՈՐԵԱՆ